ఊర్వశి

దూరి వెంకటరావు

ఊర్వశి పేరుకు తగ్గట్టు ఎంతో అందంగా వుంటుంది. కాలేజీలో కొలీగ్స్ ఆమెకు పెట్టిన పేర్లు త్రిలోక సుందరి.. భూలోక సుందరి.. ఇలా ఎన్నో ఎన్నెన్నో. మొత్తంమీద ఆమె అందాల రాశి. అపరంజి బొమ్మ. అందులో సందేహం లేదు.

వారపత్రికలు చదవడం ఆమె అలవాటు. సినిమాలు చూడడం ఆమె అభిరుచి.

'అమ్మా ఊరు!' గుమ్మంలో అడుగుపెడుతూనే కేక పెట్టాడు మారుతీరావు.

'ఏమిటీ నాన్నా ఆ పిలుపు?' అన్నది ఊర్వశి బుంగమూతి పెట్టి.

'అదీ నీముద్దుపేరు తల్లీ. ఇంతకు నన్ను విషయం చెప్పనిచ్చావు కాదు'

ఏమిటన్నట్టు కళ్ళు చక్రాల్లాతిప్పింది ఊర్వశి.

'ఈ సాయంత్రం నిన్ను చూడడానికి పెళ్ళివారు వస్తున్నారు. తయారుగా వుండు'.

'బావుంది సంబడం. అబ్బాయి ఎవరో ఏమిటో ఏం చెప్పకుండానే' మధ్యలో అందుకుంది అనంతలక్ష్మి.

'నేనేమైనా ఆషామాషీ సంబంధం పట్టుకొస్తాననుకుంటున్నావా?... కుర్రవాడు ఇంజనీరు పెద్ద ఇంజనీరే' అన్నాడు మారుతీరావు మీసాలు తిప్పతూ.

'ఇంజనీర్లు, డాక్టర్లు నాకొద్దు నాన్నా. నేను ప్రఖ్యాత రచయితను చేసుకుంటాను'

'రచయిత?!' ఆముదం త్రాగినట్టు ముఖం పెట్టాడు మారుతీరావు.

'ఏం నాన్నా అలా అయిపోయావు. రచయితలంటే చిన్న చూపొద్దు. షేక్ స్పియర్, టాలస్టాయ్ లాంటి ప్రఖ్యాత రచయిత పేర్లను తరాలు మారుతున్న ప్రపంచం మననం చేసుకుంటేనే వుంది. వాళ్ళ రచనల్ని చదవని వాళ్ళు లేరు. వారికున్న పేరు ప్రతిష్టలు ఈ లోకంలో ఎవరికున్నాయి?' అంది ఊర్వశి.

మారుతీరావు దంపతులకు ఊర్వశీ లేక లేక కలిగిన నలుసు. గారాల పట్టి. ఆ ఇంట్లో ఆమె ఆడింది ఆట పాడింది పాట. దాని మాటకెవరూ ఎదురుచెప్పడానికి ఇష్టపడరు. అందుకే కూతురికెలా చెప్పాలో తెలీక 'నేటి సుప్రసిద్ధ రచయితలంతా నాలుగు పదులునిండిన వారే నమ్మా. అందరికీ పెళ్ళిళ్లై పోయాయి. అంచేత..' నచ్చ చెప్పబోయాడు మారుతీరావు.

'నథింగ్ దూయింగ్. పెళ్ళైనవాడే కాదు. అతనికి పిల్లలున్నా ఫరవాలేదు. ఐ లైక్ టూ మ్యారీ ఎ రైటర్... గ్రేట్ రైటర్' మరో మాటకు అవకాశమివ్వకుండా అక్కడనుండి వెళ్ళిపోయింది ఊర్వశి.

ఆమె ధోరణికి అవాక్కై పోయారు మారుతీరావు దంపతులు.

* * *

విజయ్ అందాన్ని ఆరాధించే వ్యక్తి. జీవితంలో స్థిరపడ్డా ఇంకా పెళ్ళి చేసుకోక పోవడానికి కారణం ఇంతవరకు తన కలల రాణిని కలుసుకోక పోవడమే.

ఆఫీసుకు బయలుదేరిన విజయ్ సిగరెట్లు కొనుక్కుందామని కిళ్ళీబడ్డీ దగ్గర స్కూటరాపాడు.

అక్కడో మెరుపుతీగను చూసిన విజయ్ కళ్ళు జిగేల్‌మన్నాయి.

తెల్లటి మల్లెపూవు లాంటి వాయల్ జీరలో ఊర్వశి దేవకాంతలా కనిపించింది.

ఏదో వారపత్రిక కొనుక్కుని వెళ్ళిపోయిందామె.

'ఆ అమ్మాయి మా రెగ్యులర్ కస్టమర్. ప్రతివీక్లీమా దగ్గరే కొంటుంది' అన్నాడు బడ్డీవాడు పక్కవాడి ప్రశ్నకు జవాబుగా.

ఆ మాటలు విజయ్ చెవిలో పడ్డాయి. అంతే, ఆమె అభిరుచులను పసిగట్టేశాడు.

విజయ్ అడుగుల సవ్వడికి వెనుతిరిగి చూసింది ఊర్వశి.

ఆమె కళ్ళు రెండు వెండిమబ్బుతునకల్లా గోచరించాయి అతడి కళ్ళకి.

'ఎక్స్‌క్యూజ్‌మీ'

తీక్షణంగా చూసింది ఊర్వశి.

'ఇఫ్‌యు నెవర్ మైండ్, ఆ వీక్లీ ఓమారు..' అన్నాడు విజయ్.

అతడి మాటలలో తడబాటు.

చూపుల్లో అభ్యర్థన.

యాంత్రికంగా పుస్తకం అందించింది ఊర్వశి.

'ఇందులో నా కథగానీ..' అంటూ పేజీలు తిరగవేయసాగాడు విజయ్.

'హాయ్!.. మీరు రచయితా?..కథలు రాస్తారా?'ఆసక్తిని కనబరిచింది ఊర్వశి.

మాధురీతో పోల్చకండి

'మాటిమాటికీ నన్ను మాధురీతో పోలిస్తే నాకు ఒళ్ళు మండుతుంది. ఓ.కే. ఒప్పకుంటా ఆమె మంచినటి, అందగత్తె, నర్తకి, కాని నాకు ఆమెకు బోలెడంత తేడా వుంది. వ్యక్తిగా నటిగా ఆమెకు నేను భిన్నమైనదాన్ని. సుభాష్‌ఘైతో తొలిసారి చిత్రం చేయడం మినహా మా ఇద్దరికీ పోలికేం వుంది' అంది మనీషా.

కాలు విరగ్గొట్టుకున్న జూహీ

షూటింగులు లేని సెలవు రోజుల్లో జూహీ బాయ్‌ఫ్రెండ్‌తో జైమెహతాతో కలిసి ఆస్ట్రియా మంచు పర్వతాల్లో విహారానికి వెళ్ళింది. అక్కడ స్కేటింగ్ చేస్తూ మోకాలికి బాగా దెబ్బలు తగిలించుకుంది దాంతో కుంటుకుంటూ ఇండియాకు వచ్చింది.

'ఔనండి' అన్నాడు విజయ్.

'మీ పేరు'

'విజయ్‌కుమార్.సింపుల్‌గా విజయ్ అని పిలుస్తారు'

'ఆ పేరెక్కడా పత్రికల్లో..'

'చూడలేదంటారు. అంతేనా. మీరామాట అంటారని నాకు తెలుసు. బైదిబై మీరు ఎక్కువగా ఏ పుస్తకాలు చదువుతూ వుంటారు?' అని అడిగాడు.

'వచ్చిన ప్రతివీక్లీ మెచ్చిన ప్రతి నవలా'

'అలా చెప్పండి. నా కథలన్నీ డైరీల్లోనే పడుతూ వుంటాయి. ఫర్‌యువర్ ఇన్‌ఫర్మేషన్ ఈ మధ్యే రెండు కథలు వారపత్రికలకు పంపడం జరిగింది. ఇంటిమేషన్ ఇవ్వకుండా పబ్లిక్ చేసేస్తారేమోనని' కటింగ్ వదిలాడు విజయ్.

'సారీ. అపార్థం చేసుకున్నందుకు ఏమీ అనుకోకుండి. మీ వంటి ప్రసిద్ధ రచయితతో పరిచయం కలగడం నా భాగ్యం'

'మీ వంటి అందమైన [illegible] కలుసుకోవడం నా అదృష్టం'

పరస్పర ప్రశంసల అనంతరం 'మే ఐ నో యువర్ గుడ్‌నేమ్?' అడిగాడు విజయ్.

'ఊర్వశి'

'ఫెంటాస్టిక్. మోస్ట్ సూటబుల్ నేమ్'

విజయ్ పొగడ్తలకు మెలికలు తిరిగిపోయింది ఊర్వశి.

ఇలా ఆరంభమైన వారి పరిచయం స్నేహంగా మారడానికి తదుపరి అది ప్రేమగా పరిణతి చెందడానికి అట్టే కాలం పట్టలేదు.

'మీ పబ్లిషయిన కథలుంటే **ఇవ్వండి.** చదివిస్తాను' అంది ఓరోజు ఊర్వశి.

ఆ మాటకు ఉలిక్కిపడ్డాడు విజయ్. కొంపతీసి తనమీద అనుమానం రాలేదు కదా? అనుకున్నాడు.

'మిమ్మల్ని డిసపాయింట్ చేస్తున్నాను. వెరీ సారీ. నా రచనలు డైలీలలో పడడం వల్ల వాటిని వెంటవెంటనే కాని కేర్‌ఫుల్‌గా ప్రిజర్వు చేయలేకపోయాను. కొద్దికాలం ఓపిక పట్టండి. నా రాబోయే కథలన్నీ ఇక వీక్లీలలోనే చూస్తారు' మాటలలో తొట్రుపాటు కనబడనీయకుండా జాగ్రత్త పడుతూ అతికినట్టు అబద్ధమాడాడు విజయ్.

తానో రచయితనని రుజువైతే తప్ప ఊర్వశి తనను చేపట్టదు. ఆమె లేకుండా తను జీవించలేడు. ఇవ్వడెలా? రాత్రంతా టీలు త్రాగుతూ సిగరెట్లు తాగుతూ ఆలోచించాడు. మరునాడు లైబ్రరీకెళ్ళి పత్రికలన్నీ తిరగేశాడు. కాగితం పెన్ను పుచ్చుకుని ఆఫ్టరాల్ ఓ చిన్న కథరాలేనా అనుకుని రచన చేయడానికుపక్రమించాడు. ప్చ్.. ఒక్క అక్షరం ముక్క పడితే ఒట్టు.కథ రాయడం తమాషా కాదని అది కూడా ఒక కళేనని ఆలస్యంగా తెలుసుకున్నాడు. అయినా పట్టువదలని విక్రమార్కుడిలా రెండు మూడు రోజులు బుర్రబద్దలు కొట్టుకుని ఓ కథ తయారుచేసి పత్రికా కార్యాలయానికి వెళ్ళాడు.

'సార్!'

రచనలు పరిశీలిస్తూనే 'ఊ' అన్నాడు పత్రికా సంపాదకుడు.

పొట్టిగా లావుగా గుబురు మీసం ఒత్తైన జుట్టు తెల్లని పైజమా కల్లీ లాల్చీలో గంభీరంగా కనిపిస్తున్నాడాయన.

'నేనొక కథ రాసి పట్టుకొచ్చాను'

'అలా వుంచండి' తలపైకెత్తకుండానే సమాధానమిచ్చాడు ఎడిటర్.

'వుంచడానికి కాదు పట్టుకొచ్చింది. మీరీ కథను వెంటనే ప్రచురించాలి'

శాసిస్తున్నట్టున్న విజయ్ మాటలకు గుర్రుగా చూశాడు సంపాదకుడు.

వణుకుతున్న చేతులతో స్క్రిప్టు అందించాడు విజయ్.

వ్రాతప్రతినోమారు అటు ఇటుతిప్పి 'మీరేం పట్టుకొచ్చినా పత్రికల వాళ్ళు ప్రచురించేస్తారనేనా మీ భావన. అసలు పత్రికలంటే మీ కెలాకనిపిస్తున్నాయి?' ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు కాస్తంత సీరియస్‌గా.

'క్షమించండి. నేనింతవరకు కథలు రాయలేదు. ఇదే నా మొదటిరచన. దీని మీదే నా భవిష్యత్తు ఆధారపడి వుంది. నేనో రచయితనైతే తప్ప నేను కోరుకున్న అమ్మాయి నాకు చేరువవదు. అందుకే మిమ్మల్ని అర్థిస్తున్నాను. దీనినెలాగైనా ప్రచురించి పుణ్యం కట్టుకోండి. నాకు పారితోషికం వద్దు. ముద్రిస్తే చాలు'.

దీనంగా వున్నాయి అతని పలుకులు.

జాలిగొలువుతున్నాయి అతడి చూపులు.

'రచన పరిశీలించి మా నిర్ణయాన్ని తెలియపరుస్తాం. మీరు వెళ్ళిరండి' అన్నాడు సంపాదకుడు అతని పరిస్థితికి నివ్వెరపోతూ.

వెళ్ళిపోయాడు విజయ్.

'ఈరోజు మిమ్మల్ని నాన్నగారికి పరిచం చేయాలనుకుంటున్నాను. వచ్చేటపుడు కథలేవైనా వుంటే పట్టుకురండి' అంది ఊర్వశి.

'స్యెర్టన్లీ' అన్నాడు విజయ్ హుషారుగా.

బయటకి అలా వున్నాడే గాని తననో మహారచయితగా ఆమె వాళ్ళ నాన్నగారికి పరిచయం చేస్తే ఆయనగారిని ఎలా నమ్మించాలో తనకేమీ అర్థం కావడం లేదు. సందర్భానుసారంగా ఏదో ఒకటి బొంకి బయటపడితే పోలా అని మనసుకు సమాధానపరుచుకుని బైబై చెప్పాడు.

సాయంత్రం ఆరయింది. సోగ్గాడిలా తయారై ఊర్వశి ఇంటికి బయలుదేరాడు విజయ్.

'ఈయనే విజయ్. సుప్రసిద్ధ కథా రచయిత' తండ్రికి గర్వంగా పరిచయం చేసింది ఊర్వశి.

అతడిని చూడడంతో ఖంగుతిన్నాడు విజయ్.

ఆయన ఎవరో కాదు. గుబురు మీసాల పత్రికా సంపాదకుడు.

తన కథ వేసి పెట్టండని బ్రతిమాలుకున్న ఈ వ్యక్తి మహారచయితా? మతిపోయింది మారుతీరావుకి.

వాళ్ళిరువురూ ఉలుకు పలుకులేకుండా వుండి పోవడం చూసి నివ్వెరపోయింది ఊర్వశి.

ఉన్నపళంగా వీళ్ళకేమైంది చెప్మా అనుకుంది అనంతలక్ష్మి.